Partea specială a leadershipului

On Aprilie 08, 2008

Evaluează-ți potențialul de lider în așa fel încât produsul creației pe care o experimentezi prin procesul de partajare al resurselor (viziune, abordare și concept) să se orienteze spre numeroase posibilități de extindere a conținutului ei.

Metoda de lucru a celor doi artiști funcționează perfect, fără asperități. Colaborarea are întotdeauna opt momente succesive precise. Mai întâi Serghei Eisenstein îi arată celebrului compozitor, Prokofiev, montajul secvenței. Apoi secvența se cronometrează și regizorul își expune dorințele față de muzică. Își exprimă plastic aceste deziderate: "Iată, aici trebuie să sune așa ca și cum cineva i-ar smulge unei mame copilul din brațe", sau "să faci să se audă așa cum ai lovi un dop de o sticlă". Prokofiev se arată totdeauna încântat de asemenea indicații plastice.

*Apoi compozitorul se întoarce în camera sa de hotel din Alma-Ata, unde transpune cronometrajul notat într-un anumit număr de măsuri în funcție de tempo-ul pe care urmează să-l aibă muzica secvenței. Pe plan se află atunci un metronom, un cronometru și coli nescrise încă, însă cu portativele împărțite în măsuri și mâzgălite cu tot felul de însemnări pe înțelesul lui doar. Odată fixate astfel cu precizie cadrele compoziției, Prokofiev compune muzica ce se înscrie în această rețea de măsuri calculată prealabil. **

Leadership: Ai înțeles că tot ceea ce există în exteriorul tău servește clipă de clipă drumului tău de autodescoperire prin creație, luând în considerare plasticitatea unei exprimări autentice?

O perspectivă modernă a creației pe care o experimentezi (ca pe o aventură minunată într-o lume cu totul nouă) contribuie considerabil la dezvoltarea activității cognitive pusă în slujba unei dezvoltări progresive a noțiunilor ce pun în evidență o exprimare autentică a emoțiilor și gândurilor.

Însăși compoziția diverselor abordări și cunoașterea noțiunilor este o provocare și o oglindă a ta însuși ca individ creator. Numaidecât, această perspectivă modernă a creației trebuie să cuprindă setea de a expune o viziune mai apropiată de libertatea de exprimare, posibilități remarcabile de dezvoltare a unui conținut valoros, concret și interactiv, care însumează o serie de dorințe refulate investite de artist în mesajul operei sale.

Bineînțeles, transferul emoțiilor și a viziunii către alte persoane, prin intermediul creației artistice, explică modul în care pot apărea mijloacele plastice (linie, culoare, sunet) în viața de zi cu zi. De exemplu, atunci când întâlnești o persoană nouă care îți amintește de altcineva, numaidecât amintirea respectivă îți furnizează o informație, o sugestie, o anumită particularitate vizavi de anumite fenomene, consecințe ale acțiunilor și procese simple, înrudire cu influențele artei, care se întind prin întregul domeniu al creației artistice.

Or numai într-un context dăunător personal, sau într-un context social care nu predispune la evoluție intelectuală, poate fi descris transferul emoțiilor și a viziunii ca o problemă de veridicitate, ca o tendință subdimensionare a formei pe care o dai conținutului creației tale. Această perspectivă a viziunii unplută cu un substrat nisipos, fără pretenții de exclusivitate în divulgarea unor informații de calitate, a unor convenții și clișee de limbaj, poate să genereze o multitudine de cercetări și experimentări care luminează modul în care oamenii tind să repete tiparul de relații dintre ideologie și modul în care aceasta construiește noul imaginar al colectivității.

Așadar, produsul creației pe care o experimentezi prin procesul de partajare al resurselor (viziune, abordare și concept) și care poate să se orienteze spre numeroase posibilități de extindere a conținutului ei este strâns legat de reflectarea asupra diverselor abordări ale situațiilor de viață pe care le-ai putea integra, din punctul de vedere al analizei, într-un domeniu teoretic sau practic.

Prin urmare exteriorul tău servește drumului de autodescoperire prin creație atunci când ceea ce intră în conținutul acesteia poate să ofere indicații prețioase cu privire la caracteristisile, scopurile și acțiunile ce conduc la dezvoltarea ideii de valorificare a viziunii pe care o redai despre artă și despre relația ei cu viața.

Bine spunea cineva pe observatorcultural.ro, că marile întrebări ale vieții sunt despre artă și despre relația acesteia cu viața, despre „ființa jucând un rol" și relația dintre estetic și etic, despre acțiunea și inima omului privite ca mister, teatrul ca falsitate și, deopotrivă, autenticitate, toate acestea constituind temele care construiesc corpul creației și care îi conferă și o miză de relevanță teoretică.

Partea specială a leadershipului reiese din actul redescoperirii sinelui ca o privire aruncată asupra lumii din jur din care cel mai adesea se descifrează semnificațiile profunde ale artei, misterele și particularitățile creației.

Iar aici intervine plasticitatea unei exprimări autentice care prevede faptul că tot ceea ce observi și tot ceea ce cunoști se poate transpune într-un limbaj a cărui miză este recunoașterea potențialului de a da naștere unoi noi dimeniunii a profunzimii în om și în artă, unor noi tendințe de creație, și unei viziuni autentice capabilă să etaleze o gamă largă de mijloace de expresie, precum: cuvintele, mesajele verbale, ideile frumos conturate, concepții a unei noi forme de sine individual, imaginile unei noi percepții ale realității.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/partea-speciala-a-leadershipului.html